

og maa bede det høje Ting at forandre dette Forhold. Det er det, jeg har at bemærke vedrørende Personbefordringen — dog vil jeg endnu tilføje, at Taksterne for længere Afstande ville blive væsentlig modererede, hvilket jo allerede til Dels er Tilfældet nu.

For Godsbefordringens Vedkommende stiller det sig noget anderledes. Der har man ogsaa stillet Alternativer op om at beholde de nuværende Fragtsatser, hvilke, som bekendt, allerede nu ere ret lave, men i det oprindelige Lovforslags § 61 Nr. 3 tilføjet en Bestemmelse om, at „under Forudsætning af, at den nu bestaaende Ret til fragtfri Forsendelse af tomt Returgods ophæves og afløses af en lav Takst for al brugt Emballage, skulde de under 2 angivne Maksimalsatser for almindeligt Vognladningsgods ned sættes pr. 100 Kg. beregnet Vægt til 5 Dre med Tillæg af 0,45 Dre pr. Kilometer.“ Folketinget er ogsaa her gaaet ind paa Tanken i Regeringsforslaget, nemlig at lade den fri Returforsendelse ophøre, og dette er overmaade heldigt, thi det er en ganske uhyre Byrde for Jærnbannerne. Det er ikke mindre end 700,000 Centner til Dels værdiløse Sager, der saaledes sendes tilbage, og det er et Forhold, som man helst maa komme bort fra. Naturligvis er der Emballage, som kan og maa sendes tilbage, men det kan ske uden stor Besøttning og Ulempe, og Fremgangsmaaden kan blive meget simpel, idet Affenderen kan faa et Mærke, hvorved han straks sikrer sig fri Returforsendelse. Den hele Merudgift, en saadan Ordning vil medføre for de vedkommende, er 100,000 Kr., og man vil altsaa se, at det er en meget lav Takst, man beregner. Man har troet at maatte sætte saa megen Pris paa denne Foranstaltning, at man har givet et Vedelag derfor, idet det er bestemt, at Maksimaltaksten for almindelige Vognladninger ned sættes pr. 100 Kilogram til 5 Dre med Tillæg af 0,45 Dre pr. Kilometer, medens den nu er henholdsvis 6,5 Dre og 0,6 Dre. Det er altsaa en temmelig betydelig Ned sættelse, der ikke vil andrage saa lidt, men det er rigtignok min Overbevisning, at Jærnbannerne kunne gaa ind derpaa for det Gode, de opnaa, uden at tale om, at det vil være af stor Værdi for Forsenderne, særlig af Landbrugsprodukter og den Slags Ting, at man gaar til en lavere Takst. Der vil vindes overmaade meget derved, mange Bønskeligheder og Ubestemmeligheder ville blive fjernede. At Statsbanerne ville tabe nogle Penge, er ganske sikkert, men jeg tror, at naar man tillige bliver fri for den fri Tilbage sendelse af tomt Returgods

— men ogsaa kun i dette Tilfælde — er det forsvaret at vedtage noget saadant. Folketinget har med Hensyn til Returgodssets Forsendelse givet en Undtagelsesbestemmelse, som jeg finder meget uheldig, og som oven i Købet er saaledes redigeret, at den er ganske umulig. Jeg tror, at det er bedst at se at blive fri for hele dette Forhold med fri Forsendelse af Returgods. — Jeg skal nævne, at der i § 63 er sket en Forandring med Hensyn til Forsendelsen af levende Dyr, navnlig i Vognladnings-taksterne. Folketinget havde indført en temmelig betydelig Ned sættelse heri; jeg tillede da ved 3dje Behandling et Forslag, som blev tiltraadt, og som ogsaa betyder en, om end mindre, Ned sættelse. Jeg tror, at den er forsvaret, og den vil desuden bidrage til, at vi faa ens Kreatur takster hele Landet over, hvad vi ikke have nu. Nu gives der i visse Tilfælde Rabat paa Forsendelser til enkelte Steder, navnlig til Esbjerg, men naar nu ved andre Artikler Taksterne gøres ens i alle Tilfælde hele Landet over, synes det ogsaa naturligt, at man gør det for Kreaturforsendelsernes Vedkommende, og det vil naturligvis være umuligt uden at gaa ned til den Takst, som nu er den laveste. Det vil medføre nogen Nedgang, men ikke nogen meget betydelig.

Der er endnu en Bestemmelse, som jeg vil omtale. Det er Lovforslagets § 70, som gaar ud paa, at der i hvert af Tingene ved Rigsdagssamlingens Begyndelse skal ned sættes et Udvalg, bestaaende i begge Ting af lige mange Medlemmer, valgte efter Forholdstalsvalgmaaden, der under Samlingen træde sammen som Jærnbane fællesudvalg. Dette Udvalg skulde faa paase alt, hvad der foregaar ved Jærnbannerne under Samlingen, og være opmærksom paa, hvad Ministeren administrativt har udrettet mellem Samlingerne, kort sagt, være Herre over hele Forholdet, afgøre, eller i alt Fald være med til at afgøre alle Klager. Det vil med andre Ord blive et helt nyt administrativt Apparat, som jeg har modsat mig paa det allerbestemteste, og som jeg heller ikke antager, at dette Ting vil have nogen Smag for. Det vilde være en ny Indretning paa den Maade at lade Lovgivningsmagten faa Del i Administrationen af Jærnbane sagerne, og det kan efter min Mening slet ikke gaa an; ingen Minister kan være tjent med et saadant Apparat. Jeg tror ikke, at jeg behøver at sige ret meget om denne Bestemmelse. Det blev ved 3dje Behandling i Folketinget sagt, at det jo ikke kunde stude at høre Landstingets Mening herom. Det tilkommer jo ikke mig at udtale Landstingets